

[Nina Andersen.]

Det er klart, at man ikke kan tage alle Besværlighederne fra den ugifte Moder, men saa langt, man kan hjælpe hende, skal man gøre det, og man ser altsaa af dette Lovforslag, at det ønsker man ogsaa at gøre.

§ 2 beskæftiger sig med de Henvedelser, som Mødrehjælpsinstitutionen skal tage sig af i de Tilfælde, hvor Kvinder ønsker deres Svangerskab afbrudt — baade de Tilfælde, hvor det *ikke* kan lade sig gøre, og dem, hvor det *kan* lade sig gøre. Jeg tror, det er af uvurderlig Betydning, at der er et Sted, hvor den ugifte Kvinde, som staar i en ulykkelig Situation og ikke ved, hvordan hun skal klare sig, trygt kan henvende sig, og hvor der — som det senere i Lovforslaget er fastslaaet — handles under absolut Diskretion, hvor ingen peger Fingre ad hende eller bringer videre, hvad hun har sagt, hvor hun med fuld Tryghed kan lægge hele sin ulykkelige Situation aabent frem og faa, ikke alene den Hjælp, som det er at blive henvist til økonomisk og anden Støtte, men ogsaa den, som bestaar i, at der er en, der hører efter en i en ulykkelig Situation, en, som sidder dér med et varmt Hjerte og et aabent Blik, parat til at hjælpe, hvor der kan hjælpes. Det er en Hjælpetjeneste, som ikke kan vurderes højt nok, og hvis Lovfastelse er betydningsfuld og vigtig.

I § 3 fastslaaes det, at Mødrehjælpsinstitutionerne i det Omfang, som den enkelte Institutions Økonomi tillader det, kan paatage sig Opgaver ud over de allerede nævnte; saaledes med Hensyn til Tilvejebringelse af en betryggende Ordning vedrørende Barsepleje og Hushjælp under Barseperioden, Rekreationsophold efter Fødselen, Ydelse af Hjælp til Anskaffelse af Børnetøj, Udlæg af Forskud paa Underholdsbidrag fra det offentlige eller andre Opgaver; og i Bemærkningerne har man herunder nævnt, at de styrkende og forebyggende Medikamenter som Jern, Kalk og Vitaminer, som der kan være Tale om, ogsaa burde afholdes af Mødrehjælpsinstitutionens private Midler. Jeg vilde anse det for rigtigt, at netop disse Ting kommer til at falde ind under de Ydelser fra Mødrehjælpsinstitutionen, som bliver dækket af Tilskuddet fra det offentlige. Paa alle andre Omraader i Lovgivningen, hvor man finder det rigtigt, at Personer faar forskellige Medikamenter, har man jo ladet det offentlige betale disse Medikamenter, og jeg mener, man ogsaa bør gøre

det paa dette enkelte Omraade. Det er en af de Ting, jeg gerne vil have man beskæftiger sig med i Udvalget.

Andet Afsnit drejer sig om Organisationen af Mødrehjælpsinstitutionerne. Her har man ikke med det samme villet fastslaa, hvor faa eller mange Mødrehjælpsinstitutioner der skulde være Landet over. Det er sikkert rigtigt, for saa vidt som Tiden maa vise, hvor stort Kravet bliver, hvor stor Brug der bliver for Mødrehjælpsinstitutioner. Socialministeren skal efter Forhandling med Mødrehjælps Fællesraad — som jeg senere skal omtale — bestemme, i hvilket Omfang der skal forefindes Mødrehjælpsinstitutioner, men angaaende disses Beliggenhed og deres hele Virkeomraade søger man at drage saavel det offentlige med dets forskellige Institutioner som private med ind i Ledelsen.

Det foreslaas, at Ledelsen af Mødrehjælpsinstitutionerne skal tiltrædes af Repræsentanter for det Amt, i hvilket Mødrehjælpsinstitutionen ligger, og at der skal være særlige Repræsentanter for den By, hvori Mødrehjælpsinstitutionen er beliggende. Den Kreds af Befolkningen, som man ogsaa ønsker at drage med ind i Arbejdet, bestaar af to forskellige Grupper: dels private Personer, som har indmeldt sig i en Forening til Hjælp for Mødrehjælpsinstitutionen — de skal have Adgang til at vælge indtil 2 Medlemmer af Bestyrelsen —, dels Foreninger, der har Interesse for Mødrehjælpsinstitutionens Arbejde — ogsaa disse skal kunne vælge indtil 2 Medlemmer af Mødrehjælpsinstitutionens Bestyrelse. Hermed har man faaet alle interesserede med ind i Arbejdet, og jeg betragter ikke mindst det som værende vigtigt, navnlig under Hensyn til den Opgave, der ogsaa er henlagt til Mødrehjælpsinstitutionerne: at udføre et Oplysningsarbejde, sundhedsmæssigt og paa anden Maade, om Moderskabets Værdi. Det er et Arbejde, som jeg har Opfattelsen af er meget vigtigt. Kunde man faa alle i dette Land til at betragte Moderskabet med den Ærbødighed og den Højagtelse, som det fortjener, havde man naaet meget. Jeg tror ogsaa, man i saa Henseende vilde have naaet meget i befolkningsmæssig Henseende.

Man har naturligvis foreslaaet, at det fornødne Samarbejde med Repræsentanter for Sundhedsvæsenet skal finde Sted. Der skal være en Repræsentant for Lægekredsforeningens Hygiejneudvalg med i Tilrettelæggelsen af dette Arbejde.

§ 6 behandler det meget vigtige Spørgsmaal om de Mennesker, der skal udføre